

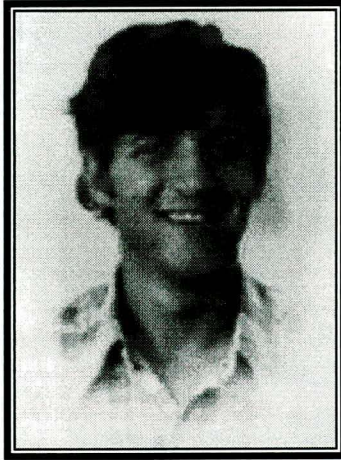

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סרן גד ערן ז"ל

בן חסיה ויצחק

נולד בחדרה

בתאריך כ"ג באייר תשי"א, 29/5/1951

התגורר בירושלים

התגייס בפברואר 1970

שרת בחיל השיריון

נפל במלחמת שלום הגליל

בתאריך י"ט בתמוז תשמ"ב, 10/7/1982

נקבר בבית העלמין הצבאי בבאר-שבע

חלקה: 4 שורה: 4 קבר: 11

הותיר אחריו אישה, בת, הורים ואח

בן 31 בנפלו

קורות חיים

בן חסיה ויצחק, נולד ביום כ"ג באייר תשי"א (29.5.1951) בחדרה. את שנות ילדותו עשה בצהלה, שם למד בגן הילדים ובבית-הספר היסודי עד כיתה ד'. לרגל שירותו של אביו בצבא הקבע עברה המשפחה לבאר-שבע, שם למד גדי בבתי-הספר "אחוזה" ו"נתיבות". הוא נמנה עם בוגרי המחזור הראשון של בית-הספר התיכון המקיף ג' בבאר-שבע, ועל תקופת לימודיו בו סיפר המנהל דאז, משה זילברמן: "גדי היה תלמיד מבריק, מצטיין". הוא למד במגמה הריאלית, אך עשה חיל גם בשאר המקצועות. כן היה יושב ראש מועצת התלמידים וצורף למשלחת נוער לנורבגיה ולדנמרק. עם זאת היה גדי בחור צנוע ונעים-הליכות.

במקביל ללימודיו התיכוניים היה חניך ומדריך בתנועת הצופים. הוא גם היה חובב טבע מושבע והירבה לטייל ולצלם מראות נוף.

עם גיוסו לצה"ל התנדב לשרת בסיירת צנחנים, אך לפני תום שירותו עבר לסיירת שריון ושירת בה בתפקיד מש"ק, מדריך וקצין.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חברו לנשק, משה רוגל מקיבוץ גבת, כתב על גדי: "כל מי שבא אתו במגע נשבה בקסם המיוחד שהיה לו ובדרכו לעזור לחבר מבלי שהלז ירגיש בדבר ושהעזרה תהפוך אותו לחלש... בנושא הניווט היה גדי משכמו ומעלה, היה לו חוש התמצאות בלתי רגיל בשטח... גדי המפקד: נדמה היה כאילו מחלקתו מהופנטת. נדמה היה כאילו אפילו העונשים ניתנים במקל נועם. היתה בגדי מנהיגות שקטה ובלתי מתפרצת... תמיד היה משמש 'סמן ימני' על פיו רצוי להתיישר או מטרה אליה צריך לשאוף".

מפקדו כתב: "גדי היה מדביק את כל מי שהיה במחיצתו בשגעון הנוף והגיאולוגיה".

לאחר שהשתחרר מצה"ל, בדרגת סגן, החל לעבוד בעבודות מזדמנות, כדי לחסוך כסף לטיול בחו"ל. הטיול נדחה, כי פרצה מלחמת יום הכיפורים וגדי לחם בה בחזית הדרום. שירותו נמשך חצי שנה, ולאחריה יצא עם חבר לדרום אמריקה.

הוא חזר ארצה לתחילת שנת הלימודים באוניברסיטה העברית והחל ללמוד גיאולוגיה, באותה שנה נשא לאשה את יעל ויצא אתה לטיול ארוך בהודו ובנפאל. בשובו ארצה השלים את לימודי התואר הראשון בהצטיינות והחל בלימודי התואר השני. לפרנסתו עבד בהדרכת קורסים מטעם בית-ספר שדה של החברה להגנת הטבע בנאות הכיכר והאוניברסיטה הפתוחה. הוא הירצה לפני מדריכי טיולים לפרו והדריך קבוצות של מטפסי הרים. בטיוליו ברחבי הארץ ובעולם חיבב ביחוד מערות וטיפוס הרים, ובביתו נצבר אוסף גדול של צילומים ושקופיות, שאת חלקם פיתח בעצמו.

במסגרת לימודי הגיאולוגיה החל גדי לגבש רעיונות מקוריים להסברת התהוותו של המבנה הגיאולוגי של הנגב.

פרופסור קולודני מהאוניברסיטה העברית כתב עליו: "ראינו בגדי כל מה שנחוץ לאיש מדע מעולה: כישרון, דמיון, העזה, יחד עם פתיחות רבה ומשמעת עצמית גבוהה".

פרופסור ישראל ז'ק הוסיף: "בפגישותינו נוכחתי בפריצת דרכי מחשבה חדשות ומפתיעות אף בנושאים שבהם נדמה היה שאין דרך הלאה. הסתכלות ומחשבה מקוריות, חדשניות ורעננות".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בשנת 1977 נולדה בתו יערה. המשפחה הצטרפה לאגודה השיתופית נטף, שחבריה התכוונו לעלות על הקרקע באזור מעלה-החמישה. גדי היה עסוק בבניית הצריף המיועד לו בנטף וטרוד בשלבי הגמר של עבודת התואר השני, כאשר גויס לפתע למלחמת שלום הגליל.

הוא נמנה עם הכוחות הראשוניים שחדרו ללבנון בגזרה המזרחית. רכבו עלה על מוקש בדרכו אל משימת תצפית. גד נכווה כוויות קשות, אבל שמר על קור רוח ורץ לדווח על הפגיעה ולהזעיק עזרה. גדי נפל בקרב ביום י"ט בתמוז תשמ"ב (10.7.1982) והובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בבאר-שבע. הניח אשה ובת, הורים ואח.

במכתב למשפחתו כתב מפקדו בין השאר: "הייתי גאה להיות מפקדו של גדי בגלל יושרו, צניעותו, כושר מנהיגותו ויכולתו הרבה".